

Nummer: 1438

Rep. nr.: 2009/3534

Zitting van:

21 april 2009

EINDARREST

Kopie - art. 792 Ger. W.
Vrij van expeditierecht
art. 280 2° Wetb. reg.

Het **HOF VAN BEROEP**, zitting houdend te **ANTWERPEN, DERDE BIS KAMER**, recht doende in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest gewezen:

Nr. 2008/AR/2285 In zake:

1. DE REKENPLICHTIGE VAN HET GRONDFONDS,

met burelen te 1000 BRUSSEL, Koning Albert II-laan 20/7,

appellant,

2. DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET

VLAAMSE GEWEST, bevoegd voor het grondgebied van de provincie LIMBURG, met burelen te 3500 HASSELT, Koningin Astridlaan 50 bus 1,

appellanten,

beiden vertegenwoordigd door Mr. LEMACHE Christian, advocaat te 3800 SINT-TRUIDEN, Tongersesteenweg 60

tegen de beschikking gewezen op 22 april 2008 door de beslagrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt

TEGEN :

3. |

advocaat, in zijn hoedanigheid van schuldbemiddelaar,
kantoorhoudende te : HEUSDEN-ZOLDER, (

geïntimeerde, aanwezig in persoon

2. | | , wonende te : PAAL,
: ,

3. | ,
wonnende te : PAAL,

geïntimeerden

~~beiden vertegenwoordigd door Mr. Ch. GOUNAKIS loco Mr. NELISSEN GRADE Yves, advocaat te 3001 HEVERLEE, Philipssite 5 en loco Mr. STIJNS Jan, advocaat te 3000 LEUVEN, Philipssite 5~~

1. voorgaande

Bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd 02/04/1993 werden de heer ; en mevrouw (onder meer) veroordeeld tot betaling aan het Vlaams Gewest van een meerwaarde van 1.861.200 BEF, (thans € 46.137,94), meer de gerechtelijke intresten en de kosten. De voorziening in cassatie werd verworpen bij arrest van het Hof van Cassatie dd 19/04/1994.

2008/AR/2285

Het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd 02/04/1993 werd betekend op 09/03/2005 en op 25/07/2005 werd een uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd, met verkoopdag op 27/08/2005.

Op 25/08/2005 evenwel legden de heer en mevrouw een verzoekschrift neer tot collectieve schuldenregeling. Bij beschikking van de Beslagrechter te Hasselt dd 20/09/2005 werden de heer en mevrouw toegelaten tot de collectieve schuldenregeling en werd meester aangesteld als schuldbemiddelaar.

Op 20/10/2005 tekenden de Rekenplichtige van het Grondfonds en de Stedenbouwkundige inspecteur van het Vlaamse Gewest derdenverzet aan tegen deze beschikking.

~~Bij beschikking van de Beslagrechter te Hasselt dd 22/04/2008 werd het derdenverzet onontvankelijk verklaard.~~

2. vorderingen in beroep

Tegen deze beschikking tekenden de Rekenplichtige van het Grondfonds en de Stedenbouwkundige Inspecteur van het Vlaamse Gewest hoger beroep aan bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 29/08/2008. Zij vorderen de intrekking van de beschikking van toelaatbaarheid en een rechtsplegingsvergoeding van € 1.200. Ondergeschikt vragen zij neerlegging van stukken met betrekking tot eventuele eigendommen in Portugal.

De heer en mevrouw besluiten in hoofdde tot onontvankelijkheid van het hoger beroep, ondergeschikt tot ongegrondheid.

Zij vorderen een schadevergoeding van € 15.000 wegens tergend en roekeloos beroep en een rechtsplegingsvergoeding van € 10.000.

3. ontvankelijkheid

De heer _____ en mevrouw _____ stellen (in de laatste conclusie) ten onrechte dat het hoger beroep laattijdig is, nu er in het dossier van de rechtspleging geen kennisgeving voorligt en uit niets blijkt dat zulke kennisgeving of enige betekening van de bestreden beschikking gebeurd is. Het hoger beroep is bijgevolg wel degelijk tijdig.

Zij voeren verder nog argumenten aan met betrekking tot de ontvankelijkheid van de oorspronkelijke vordering, die evenwel geen betrekking hebben op de ontvankelijkheid van het hoger beroep. De Rekenplichtige van het Grondfonds en de Stedenbouwkundige Inspecteur van het Vlaamse Gewest waren partij voor de eerste rechter, zodat zij ipso facto voldoende belang hebben om hoger beroep aan te tekenen.

Het hoger beroep en de nieuwe vordering tot schadevergoeding zijn regelmatig naar vorm en termijn en derhalve ontvankelijk.

4. beoordeling

1.

Ingevolge art. 149 §1 DRO vordert de stedenbouwkundige inspecteur de herstelmaatregel, waaronder de meerwaarde. Ingevolge art. 144 DRO wordt een herstelfonds opgericht waaraan onder meer alle ontvangsten voorkomend uit het decreet ruimtelijke ordening toekomen. Ingevolge art. 7, 1ste lid Meerwaardebesluit wordt bij gebrek aan betaling het door

de rechter bepaalde bedrag van de meerwaarde op initiatief van de rekenplichtige van het herstelfonds (voorheen grondfonds) ingevorderd.

De Rekenplichtige van het Grondfonds en de Stedenbouwkundige Inspecteur van het Vlaamse Gewest zijn dan ook schuldeisers ten aanzien van de heer | en mevrouw voor wat betreft de invordering van de door de rechter in 1993 vastgestelde meerwaarde. Het loutere feit dat, ingevolge de op dat ogenblik toepasselijke wetgeving, in het arrest het Vlaams Gewest als schuldeiser wordt vermeld, doet daaraan geen afbreuk.

2.

Ingevolge art 1675/16 3de lid Ger.W. zijn "behalve voor wat betreft de in art. 1675/6 Ger.W. bedoelde beschikking van toelaatbaarheid, de uitspraken niet vatbaar voor derdenverzet". Dit artikel werd gewijzigd bij art. 18 W. 13 december 2005 en aangevuld met de volgende zinsnede "en zonder dat in deze veronderstelling artikel 1122, 2de lid, 3° Ger.W. kan worden ingeroepen". De wetgever is door deze wijziging van art. 1675/16 Ger.W. tegemoet gekomen aan kritische bemerkingen in de rechtsleer, wat evenwel geen invloed heeft op het feit dat onder de oude wet, die te dezen van toepassing is, derdenverzet niet mogelijk was. Het feit dat sommige auteurs (zie onder meer BEERNAERT S., De schuldeiser is een 'derde' ten aanzien van de procedure tot toelaatbaarheid van de collectieve schuldenregeling, noot onder Beslagrechter Antwerpen, 8 juni 1999, R.W. 2000-2001, 21) ook onder de toepassing van art. 1675/16 in de versie van vóór de wetswijziging van 2005 hebben gepleit om aan alle (ook chirografaire) schuldeisers de mogelijkheid tot derdenverzet toe te kennen, doet hieraan geen afbreuk.

Te dezen dateert het derdenverzet van vóór de wetswijziging van 13 december 2005, zodat art 1675/16 3de lid van toepassing is in zijn oorspronkelijke vorm en zonder de genoemde aanvulling. Bij toepassing van art. 1122, 2de lid, 3° Ger.W. kan het rechtsmiddel van derdenverzet niet ingesteld worden "door schuldeisers, behalve wanneer hun schuldenaar bedrog heeft gepleegd of wanneer zij zich kunnen beroepen op een hypotheek, een voorrecht of enig ander recht dat buiten hun schuldvordering ligt". Nu te dezen de schuldeisers geen hypotheek of voorrecht of enig ander recht buiten hun schuldvordering kunnen doen gelden, dienen zij te bewijzen dat hun schuldenaars bedrog hebben gepleegd om hun derdenverzet ontvankelijk te maken.

3.

~~De vordering van derdenverzet is ten gronde gebaseerd op het feit dat de schuldenaars de Beslagrechter niet volledig zouden ingelicht hebben bij het verzoekschrift tot collectieve schuldenregeling.~~

Uit de stukken blijkt dat betrokkenen ter gelegenheid van het verzoekschrift tot collectieve schuldenregeling enerzijds melding maakten van de vordering van het Vlaams Gewest en anderzijds van hun inkomsten uit pensioen en hun vaste uitgaven, ten einde aan te duiden in welke financiële situatie zij zich bevinden.

De argumenten van appellanten met betrekking tot de niet uitvoering van het arrest en de veroordeling tot betaling van een meerwaarde en de mogelijkheden die de schuldenaars zouden gehad hebben om daaraan te voldoen onder meer door het gebouw in kwestie af te breken, doen in een procedure van collectieve schuldenregeling niet ter zake.

Het feit dat de schuldenaars niet vermeld hebben dat zij gedurende negen jaar in Portugal hebben verbleven en niet aanduiden welk het statuut was van de woning die zij aldaar hebben betrokken, is evenmin relevant bij de beoordeling van de toelaatbaarheid van de collectieve schuldenregeling. Uit niets blijkt immers dat zij aldaar eigendom zouden hebben of enig verborgen gehouden bezit. De ondergeschikte vraag tot neerlegging van stukken is eveneens ongegrond, nu er geen enkele aanwijzing is dat deze stukken ook bestaan.

Er is bijgevolg geen bedrog bewezen bij het neerleggen van het verzoekschrift tot collectieve schuldenregeling, zodat het derdenverzet als onontvankelijk dient afgewezen te worden.

4.

~~Appellanten mochten hun argumenten voorleggen aan de hogere rechtsmacht en hebben dit niet op een lichtzinnige wijze gedaan, temeer nu het arrest gesteund is op andere overwegingen als deze die de eerste rechter heeft weerhouden.~~

De vordering van een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep, is dan ook ongegrond.

5.

Gelet op het wederzijds gelijk en ongelijk van partijen, kunnen de gerechtskosten tussen hen verdeeld worden zoals hierna bepaald.

OM DEZE REDENEN

HET HOF, Na beraad,

Rechtsprekend op tegenspraak.

Gelet op art. 24 van de wet van 15 juni 1935.

Ontvangt het beroep, doch verklaart het ongegrond, zij het om andere redenen dan deze aangehaald door de eerste rechter.

Bevestigt voor het overige de bestreden beschikking.

~~Ontvangt de nieuwe vordering tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beroep, doch wijst deze af als ongegrond.~~

Verwijst partijen elk in hun eigen gerechtskosten van de procedure in hoger beroep.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
de DERDE BIS KAMER van het HOF VAN BEROEP, zitting
houdend te ANTWERPEN, op

EENENTWINTIG APRIL TWEEDUIZEND EN NEGEN

waar aanwezig waren :

D. VAN OVERLOOP

Raadsheer,

V. PEETERS

Griffier

V. PEETERS

D. VAN OVERLOOP